

متن پرسش

سلام: سوالی در مورد تجربیات نزدیک به مرگ داشتم. واضحه که معرفت و اندیشه ورزی و پژوهش فکری (در فلسفه و ادیان و خلاصه کلیه علوم) بسیار مهمه اما تا جایی که اطلاع دارم از مجموع تجربیات نزدیک به مرگ (چه خارجی چه داخلی) در همه یا اکثرشون تشویق و تنبیهی برای اندیشه ها و مکتبها و ایدئولوژی ها گزارش نشده (مثلا به فلانی بگند تو چرا طرفدار فلان ایسم بودی و نباید می بودی) یا حتی کمتر دیدم که در مورد شدت و ضعف ایمانشون به خدا و معاد و دین شون پرسیده بشه.... و افراد تنها بر اساس نیک و بد در اعمال و افعال شون تشویق یا تنبیه میشن گویی که تنها اخلاق و حکمت عملی مهم است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در تجربیات نزدیک به مرگ، انسان تنها، با روح خودش و خواطر درونی خودش مرتبط است بدون اینکه در مسیر سکرآت و قبض روح و مقابله با نکیر و منکر برایش پیش آید و معلوم شود نسبت به شریعت الهی چه جایگاهی خواهد داشت. موفق باشید